

Outsourcing chmurowy usług otwartej bankowości w działalności banków

Usługi otwartej bankowości coraz częściej stanowią przedmiot zainteresowania banków komercyjnych dążących do podniesienia atrakcyjności oferty produktowej oraz wykorzystania możliwości biznesowych wynikających z nowych regulacji. Usługi te są często wdrażane we współpracy z wyspecjalizowanymi podmiotami trzecimi, tzw. agregatorami API. Celem niniejszego artykułu jest dokonanie kwalifikacji prawnej współpracy między bankiem a agregatorem API na gruncie kluczowych regulacji outsourcingu w działalności bankowej.

MICHAŁ MOSTOWIK

Usługi otwartej bankowości

Od wejścia w życie dyrektywy PSD2¹ oraz rozporządzenia RTS² na rynku usług płatniczych w Europie obserwowana jest rosnąca popularność tzw. usług otwartej bankowości, tj. usługi dostępu do informacji o rachunku („AIS”) oraz – w mniejszym stopniu – usługi inicjowania transakcji płatniczej („PIS”). Obie usługi mogą wspierać procesy biznesowe banku m.in. przy zawieraniu umów na odległość (jako element weryfikacji tożsamości klienta oraz źródła pochodzenia środków finansowych etc.), ocenie zdolności kredytowej, monitorowaniu stosunków gospodarczych klienta i personalizacji oferty produktowej.

Usługi otwartej bankowości cechują się znaczną odrębnością względem klasycznych, transakcyjnych usług płatniczych (tj. usług, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt. 1-6 u.u.p.³): przez wiele lat pozostawały poza obszarem regulacji usług finansowych, a ich rozwój stanowił domenę podmiotów

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z 25.11.2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. UE L nr 337, s. 35), dalej: „PSD2”.

² Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/389 z 27.11.2017 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących silnego uwierzytelniania klienta i wspólnych i bezpiecznych otwartych standardów komunikacji (Dz.U. UE L nr 69, s. 23), dalej: „RTS”.

³ Ustawa z 19.08.2011 r. o usługach płatniczych (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 794, ze zm.), dalej: „u.u.p.”.